

naar han mener, at Lovforslaget er blevet modtaget med en vis Uvillie, i alt Fald har det ikke været fra min Side. Jeg har kun ment, at det vilde være rigtigt at gøre det til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, for at tillige andre Punkter, der ere lige saa vigtige som det, Lovforslaget omhandler, kunde blive overvejede. — Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) gjorde opmærksom paa, at der er ca. 1,200 Kommunalbestyrelser her i Landet, saa er dette jo et Faktum, der ikke bestrides, men det forekommer mig at være ganske betegnende, at af disse Kommunalbestyrelser, der alle ere blevne adspurgte, have 96 af Landkommunerne udtalt sig imod, medens kun 13 have udtalt sig for Nedsættelse af Tidsrummet, i hvilket vedkommende skal have holdt sig fri for Fattighjælp, til 5 Aar. Naar det derhos siges, at hvis man nu spurgte Kommunalbestyrelserne, vilde de sikkert udtale sig anderledes end for ca. 5 Aar siden — det blev sagt af en æret Taler —, da maa jeg dertil svare, at det er der jo ingen, der kan vide, man kan jo lige saa godt paastaa det modsatte. Hvad jeg har anført om Kommunalbestyrelsernes Stilling for 5 Aar siden til det omhandlede Spørgsmaal er faktisk, og saa er der i øvrigt dertil at bemærke, at naar den største Del af Kommunalbestyrelserne ikke have villet udtale sig om Spørgsmaalet, uagtet det er i Kommunernes Interesse at faa saa mange som muligt ind under Alderdomsunderstøttelse, da de faa Halvdelen af Udgiften hertil refunderet af Statskassen, synes jeg, der heri nærmest ligger et Bevis for, at man ikke i Kommunerne vilde være meget begejstret for den Ændring i Alderdomsunderstøttelsesloven, som her foreslaas.

Madsen-Mygdal: Ja, det er overflødig at drøfte, hvorvidt Kommunalbestyrelserne vilde have svaret saa eller saa i 1902 eller hvordan de vilde svare nu. Det er overflødig, men to Ting ere sikre. For det første har ingen Ret til at bygge paa den Kendsgerning, at 96 af Landets samtlige Sogneraad udtalte sig imod en saadan Foranstaltning, naar der i det hele er 1,100 Sogneraad i Landet foruden Købstadkommunalbestyrelserne. Endvidere skulde jeg dog tro, at der ikke er mange i denne Sal, som i Virkeligheden nære Tvivl om, at Sogneraadene i det ganske Land ønske en Lov som denne gennemført.

Jeg skal gøre en Bemærkning endnu

i Anledning af, at min Sidemand siger, at han ikke har udtalt sig imod Loven; jeg tror endogsaa, han sagde, at han udtalte sig til en vis Grad velvilligt. Jeg vil dertil sige, at naar man i dette Øjeblik, da vi staa ved Rigsdagssamlingens Slutning, ikke blot foreslaar Udvalg, men samtidig dermed foreslaar, at forskellige andre Spørgsmaal skulle inddrages til Overvejelse i dette Udvalg, kan enhver jo tage og føle paa, at det er det samme som at slaa Lovforslaget ihjel; saa kan man lige saa godt nægte det Overgang til 2den Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

C. C. Andersen: I Betragtning af, at dette lille Lovforslag kun indeholder en ganske enkelt Bestemmelse, som gaar ud paa at fastsætte det Tidsrum, i hvilket der ikke maa være nydt Fattighjælp, til 5 Aar, medens der nu i Alderdomsloven staaar 10 Aar, og denne Bestemmelse er saa let overskuelig, vil jeg tillade mig at fraaade Udvalgs Nedsættelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget om Udvalgs Nedsættelse af Johnsen

vedtoges med 31 Stemmer mod 17.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Adgang til Sagfører-virksomheden af 26. Maj 1868.

(Forslaget findes i Tillæg C., Sp. 973).

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): Dette lille Lovforslag er et ganske lille bitte, bitte Stykke af den store Retsreform. For-